

[Wilhelm]

udvikle sig til, hvis de bliver holdt fra taburetterne et halvt års tid?

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti må gå imod det foreliggende lovforslag. Der er i denne tid en vågnende historisk interesse hos det danske folk. Det er i medierne blevet udtrykt som, at folk ønsker at kende og finde deres rødder, men ophævelsen af helligdagsloven vil være med til at svække disse rødder. Vor kultur har sin rod i kristendommen, og størstedelen af den danske befolkning er medlem af folkekirken eller et andet kristent samfund eller kirke.

Der er jo nok ikke flere, der bliver kristne, fordi helligdagsloven bliver opretholdt eller strammet, men at den er der, kan minde folk om vores kultur, minde om, at ikke alt er materielt i vort samfund. Helligdagsloven medvirker til, at der vises respekt for det kristne. Søndagen har sin rod helt tilbage i Det gamle Testamente, og de store helligdage, jul, langfredag, påske og pinse, stammer fra grundlæggelsen af Det nye Testamente, og de har været holdt hellige i vort samfund, siden kristendommen kom hertil.

Ophævelsen af helligdagsloven kan skabe uro i de enkelte familier, når en eller anden skal af sted til en forlystelse, en sportskamp, et optog, diskotek eller andet søndag formiddag. Måske har vedkommende ikke lyst, men føler sig forpligtet, fordi han eller hun er medlem af en klub, forening eller andet, der skal til denne forlystelse. Det går ud over kunstnere og deres medhjælpere, hvis de også skal spille om formiddagen. Endvidere mener jeg, at ophævelsen af helligdagsloven nemt kan få afsmittende virkning på lukkeloven. Når man kan have forlystelser, må man vel også kunne holde åbent i forretningerne, og det er der vist ikke mange i den danske befolkning der ønsker. Man kan også stille det spørgsmål, om de, der nødvendigvis må arbejde om søndagen, på hospitaler, ved jernbaner, på institutioner osv., ikke skal have den ekstrabetaling, de får nu, hvis helligdagsloven ophæves.

Kirkeministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Jeg synes, det er på sin plads, at jeg også kommer med nogle principielle betragtninger vedrørende dette lovforslag, al den stund

kirkeministeriet jo formelt har den placering, at vi er med til at afgøre, hvilke dage der rent faktisk i henhold til lovgivningen skal være helligdage.

Jeg kan meget vel se, at helligdagsloven i høj grad er traditionelt bestemt, følelsesmæssigt begrundet. Jeg kan meget vel se, at en helligdagslovgivning måske ikke af alle føles i overensstemmelse med den rationelle og velbegrundede hverdag, vi tilsyneladende lever i og ønsker at leve i. Hvis det skulle komme an på en nedargumentation, for at bruge det ord, så er jeg faktisk ikke i tvivl om, at hr. Wilhelm ville stå stærkt. Jeg kan også meget vel se, at man kan drilles med, at man vil forsvare en begrænsning i folks forskellige udfoldelsesmuligheder på den måde, at helligdagslovgivningen indebærer en sådan begrænsning.

Når jeg godt vil være med til at slå et slag for, at helligdagslovgivningen bevares, så hænger det sammen med, at helligdagslovgivningen er en af de måder, hvorpå staten i henhold til grundloven støtter folkekirken. Men det er sandelig også, fordi jeg vil påstå, at der er et fællesskab mellem kirke og folk. Jeg vil tillade mig at påstå, at det bånd, der er mellem kirke og folk, ikke er så tyndslidt, som alle eller mange påstår, og som vel også er den egentlige baggrund for dette lovforslag. Det kan belyses statistisk med hensyn til, hvor mange der er medlem af folkekirken. Det kan også belyses statistisk med hensyn til, hvor mange der deltager i kirkegang. Det ser faktisk ikke så skidt ud, som hr. Wilhelm påstår. Det er faktisk sådan, at over halvdelen af befolkningen med større eller mindre hyppighed deltager i kirkegang. For mig at se er det ikke kun et spørgsmål om kirkegang. For mig at se er det ikke kun et spørgsmål om at sørge for, at der er fred omkring kirken, omkring gudstjenesten. For mig at se er det også et spørgsmål om, at der trods alt eksisterer et fællesskab.

Der er vel heller ingen, der vil påstå – det vil forslagsstillerne vel heller ikke – at de har et folkekrav bag sig i retning af at få afskaffet den lovgivning, der diskuteres her. Derfor vil jeg foreslå, at man lige tøver en kende og vurderer, om der egentlig er det store behov for at fare frem her, om der egentlig sker noget ved, at vi et øjeblik ser på, om der er behov for at røre ved dette felt. Der er vel strengt taget ikke nogen, det vil genere, at vi